Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. gruodžio 14 d.*

„Viešoji tarnyba – Pareigūnai – Įdarbinimas – Pranešimas apie konkursą EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Liuksemburgo medicinos tarnybos gydytojai – Sprendimas nekviesti į vertinimo centrą atlikti testų – Antrosios kalbos pasirinkimo apribojimas keliomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Akivaizdi vertinimo klaida – Atsakomybė – Neturtinė žala“

Byloje T-609/16,

PB, atstovaujama advokato M. Velardo,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą G. Gattinara ir L. Radu Bouyon,

atsakovę,

dėl SESV 270 straipsniu pagrįsto prašymo, pirma, panaikinti 2015 m. rugsėjo 28 d. konkurso EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Liuksemburgo ir Ispros medicinos tarnybų gydytojai (sritis: Liuksemburgo gydytojai) atrankos komisijos sprendimą nekviesti ieškovės į Europos personalo atrankos tarnybos (EPSO) vertinimo centrą atlikti atrankos testų ir, antra, atlyginti ieškovės tariamai patirtą žalą

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni (pranešėjas), teisėjai L. Madise ir R. da Silva Passos,

kancleris E. Coulon,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2015 m. liepos 7 d. ieškovė pateikė savo kandidatūrą dalyvauti konkurse EPSO/AD/309/15 (AD 11) (toliau – konkursas), kuriuo buvo siekiama pagal kvalifikaciją ir testų rezultatus sudaryti asmenų, tinkamų eiti Europos Komisijos medicinos tarnybos Liuksemburge (Liuksemburgas) darbuotojų pareigas, rezervo sąrašą.

* Proceso kalba: prancūzų.

2 Pranešime apie konkursą, paskelbtame 2015 m. birželio 4 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 183 A, 2015, p. 1, toliau – pranešimas apie konkursą), dėl leidimo dalyvauti konkurse buvo nurodyti, be kita ko, šie reikalavimai:

„– Vienos iš Europos Sąjungos valstybių narių pripažintu diplomu patvirtintas užbaigtas bent ketverių metų universitetinis medicinos srities išsilavinimas

ir

– [g]avus nurodytą diplomą gautas medicinos specializacijos diplomas.

<...>

– Bent 12 metų profesinė patirtis, įgyta (gavus medicinos diplomą) vienoje ar daugiau toliau nurodytų susijusių sričių: <...> darbo medicinos, bendrosios medicinos praktikos, vidaus ligų medicinos, tropinės medicinos, ergonomikos, dėl ligos į darbą neatėjusių darbuotojų medicininės kontrolės, visuomenės sveikatos, psichiatrijos, skubios medicinos pagalbos (tik Ispros atveju) arba radiacinės saugos.“

3 Pranešimo apie konkursą I priede buvo nurodyta, kad konkursą laimėjusių administratorių pareigos bus vykdyti institucijos medicinos tarnybos pareigūnams nurodytas užduotis:

– tikrinti darbuotojų ir kandidatų sveikatą,

– atlikti su profesine sveikata susijusius tyrimus ir konsultacijas,

– teikti administracines medicinines išvadas,

– vykdyti dėl ligos į darbą neatėjusių darbuotojų medicininę kontrolę,

– rengti sveikatos ugdymo kampanijas,

– užtikrinti radiacinę saugą,

– dalyvauti įvairių forumų (darbuotojų sveikatos ir saugos, neįgalumo, Europos Sąjungos institucijų vyresniųjų medicinos tarnybos pareigūnų valdybos) veikloje,

– vadovauti kolektyvui,

– palaikyti ryšius su išorės gydytojais ir ligoninėmis savo specializacijos srityse,

– tvarkyti administracines bylas ir taikyti administracines procedūras.

4 Pranešimo apie konkursą III priede „Atrankos kriterijai“ dėl Liuksemburgo buvo nurodyta, kad atlikdama atranką pagal kvalifikaciją – pirmajame konkurso etape – atrankos komisija pirmiausia atsižvelgs į šiuos kriterijus:

– bent penkerių metų tebekaupiamą profesinę patirtį darbo medicinos srityje;

– bent trejų metų profesinę patirtį, įgytą dėl ligos į darbą neatėjusių darbuotojų medicininės kontrolės srityje;

– bent trejų metų profesinę patirtį, įgytą bendrosios medicinos praktikos srityje;

– bent trejų metų profesinę patirtį, įgytą radiacinės saugos srityje;

– bent trejų metų profesinę patirtį, įgytą vidaus ligų medicinos srityje;

– bent dvejų metų profesinę patirtį, įgytą ergonomikos srityje;

– bent dvejų metų profesinę patirtį, įgytą visuomenės sveikatos srityje;

– bent dvejų metų profesinę patirtį, įgytą psichiatrijos srityje;

– bent dvejų metų profesinę patirtį, įgytą tropinės medicinos srityje;

– profesinę patirtį, įgytą gydymo įstaigoje tvarkant administracines bylas ir taikant administracines procedūras;

– profesinę patirtį, įgytą vadovaujant medicinos darbuotojų kolektyvui;

– bent trejų metų profesinę patirtį, įgytą dirbant tarptautinėje ar daugiakultūrėje įstaigoje vienoje iš šių sričių: darbo medicinos, bendrosios medicinos praktikos, vidaus ligų medicinos, tropinės medicinos, ergonomikos, dėl ligos į darbą neatėjusių darbuotojų medicininės kontrolės, visuomenės sveikatos, psichiatrijos arba radiacinės saugos;

– įrodymais pagrįstą anglų arba prancūzų kalbos mokėjimą (minimalus reikalaujamas lygis – B2 pagal Bendrą Europos kalbų mokėjimo orientacinę sistemą (CEFR));

– įrodymais pagrįstą bent vienos iš šių kalbų mokėjimą: nyderlandų arba vokiečių (minimalus reikalaujamas lygis – B2 pagal CEFR).

5 Pranešime apie konkursą buvo patikslinta, kad atranka pagal kvalifikaciją bus atliekama remiantis paraiškos skyriuje „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“ kandidatų pateikta informacija, kiekvienam atrankos kriterijui pagal jo santykinę svarbą atrankos komisija suteiks svertinį koeficientą (nuo 1 iki 3), kiekvieną kandidato atsakymą įvertins balais nuo 0 iki 4 ir svertinių balų suma leis nustatyti tinkamiausią kvalifikaciją pareigoms eiti turinčius kandidatus.

6 Pranešimo apie konkursą dalies „Ar galiu teikti paraišką?“ skiltyje „Specialieji reikalavimai: kalbos“ buvo nurodyta, jog dėl leidimo dalyvauti konkurse reikalaujama: dėl pagrindinės kalbos (1-oji kalba) – mokėti vieną iš 24 oficialiųjų Sąjungos kalbų bent C1 lygiu ir dėl antrosios kalbos (2-oji kalba) – mokėti anglų, prancūzų arba vokiečių kalbą bent B2 lygiu, patikslinama, kad 2-oji kalba turi skirtis nuo 1-osios kalbos. Toje pačioje pranešimo apie konkursą dalyje buvo pažymėta, kad antrąja kalba turi būti pasirenkama anglų, prancūzų arba vokiečių kalba ir kad, atsižvelgiant į tarnybos interesus, įdarbinti nauji darbuotojai privalo sugebėti dirbti iš karto ir veiksmingai bendrauti viena iš šių kalbų – Sąjungos institucijų pagrindinių darbo kalbų – atlikdami kasdieninius darbus.

7 Iš ieškovės, Graikijos pilietės, paraiškos matyti, kad ji kaip pagrindinę kalbą nurodė graikų kalbą, kuri yra jos gimtoji kalba, o kaip antrąją – vokiečių kalbą, kuria ji užpildė paraišką ir kurią nurodė mokanti tokiu pat lygiu, kaip ir graikų kalbą, t. y. „C2 – įgudęs vartotojas“.

8 2015 m. rugsėjo 23 d. raštu EPSO pranešė ieškovei, kad ji atitinka leidimo dalyvauti konkurse kriterijus ir jai leidžiama dalyvauti kitame konkurso etape, susijusiame su atranka pagal kvalifikaciją, t. y. su „gabumų įvertinimu“.

9 2015 m. rugsėjo 28 d. sprendimu (toliau – skundžiamas sprendimas) ieškovei buvo pranešta, kad atrankos komisija, išsamiai išnagrinėjusi jos atsakymus, pateiktus skyriuje „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“, skyrė jai 15 balų, o tai nepakankamas skaičius, kad ji būtų pakviesta į vertinimo centrą, nes nustatytas minimalus skaičius, būtinas siekiant, kad būtų leista atlikti testus vertinimo centre, – 18 balų.

10 2015 m. spalio 2 d. elektroniniu laišku ieškovė pateikė prašymą peržiūrėti atrankos komisijos sprendimą.

11 2015 m. gruodžio 23 d. elektroniniu laišku ieškovė pateikė skundą pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 90 straipsnio 2 dalį. Šiame skunde ji ginčijo už keturis atsakymus į skyriuje „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“ pateiktus klausimus, susijusius su profesinės patirties, įgytos vidaus ligų medicinos srityje, gydymo įstaigoje tvarkant administracines bylas ir taikant administracines procedūras, vadovaujant medicinos darbuotojų kolektyvui ir dirbant tarptautinėje ar daugiakultūrėje įstaigoje, kriterijais, atrankos komisijos jai skirtų balų skaičių.

12 2016 m. vasario 1 d. raštu EPSO atmetė peržiūros prašymą ir pranešė ieškovei, kad atrankos komisija patvirtino savo sprendimą neįtraukti jos į kandidatų, kviečiamų į vertinimo centrą, sąrašą.

13 2016 m. balandžio 25 d. raštu paskyrimų tarnyba informavo ieškovę, kad jos skundas atmestas (toliau – sprendimas atmesti skundą). Šiame rašte ieškovei buvo pranešta, kad praėjus trijų mėnesių apskundimo terminui ji negali ginčyti pranešime apie konkursą nurodytos kalbų vartojimo tvarkos ir kad atrankos komisija, vertindama atsakymus į skyriuje „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“ pateiktus klausimus, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.

Procesas ir šalių reikalavimai

14 2016 m. rugpjūčio 4 d. Europos Sąjungos tarnautojų teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį, iš pradžių užregistruotą numeriu F-39/16. Pagal 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2016/1192 dėl jurisdikcijos perdavimo Bendrajam Teismui kaip pirmajai instancijai spręsti Europos Sąjungos ir jos tarnautojų ginčus (OL L 200, 2016, p. 137) 3 straipsnį ši byla buvo perduota Bendrajam Teismui tos stadijos, kurios buvo 2016 m. rugpjūčio 31 d. Ji buvo užregistruota numeriu T-609/16 ir paskirta devintajai kolegijai.

15 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą;

– priteisti iš Komisijos sumokėti 10 000 EUR kaip patirtos neturtinės žalos atlyginimą;

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

16 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį;

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl reikalavimo panaikinti

17 Grįsdama savo reikalavimus, pateiktus dėl skundžiamo sprendimo, ieškovė nurodo du pagrindus.

18 Nurodydama pirmąjį pagrindą ieškovė pagal SESV 277 straipsnį remiasi pranešimo apie konkursą neteisėtumu atsižvelgiant į iš dalies pakeisto 1958 m. balandžio 15 d. Tarybos reglamento Nr. 1, nustatančio kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL 17, 1958, p. 385; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 3), 2 straipsnį, taip pat vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principus, įtvirtintus Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnyje ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d straipsnyje. Ji remiasi, be kita ko, Bendrojo Teismo sprendimais, kuriuose ginčijamas pranešimo apie konkursą, apribojančio kandidatų ir EPSO bendravimo kalbas, kaip ir šioje byloje, vokiečių, anglų ir prancūzų kalbomis, teisėtumas (2015 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Italija ir Ispanija / Komisija*, T-124/13 ir T-191/13, EU:T:2015:690, 60 punktas, 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, T-295/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:997, 100 punktas, 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, T-275/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:1000, 44 punktas ir 2015 *m*. gruodžio 17 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, T-510/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:1001, 50 punktas).

19 Nurodydama antrąjį pagrindą ieškovė teigia, kad atrankos komisija, vertindama jos atsakymus į paraiškos dalyvauti konkurse skyriuje „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“ pateiktus 5a–5b, 10a–10b, 11a–11b ir 12a–12b klausimus, padarė akivaizdžių vertinimo klaidų.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo dėl pranešimo apie konkursą pateiktu neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu

20 Ieškovė ginčija sprendime atmesti skundą pateiktą argumentą, pagal kurį priekaištai dėl pranešime apie konkursą nurodytos kalbų vartojimo tvarkos pripažintini nepriimtinais, nes buvo pateikti tiesiogiai dėl pranešimo apie konkursą, o trijų mėnesių terminas, nustatytas šiam pranešimui apskųsti, skundo pateikimo metu, t. y. 2015 m. gruodžio 23 d., jau buvo praėjęs.

21 Iš tikrųjų ieškovė tvirtina, kad pranešimo apie konkursą neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas šiuo atveju pateikiamas išimties tvarka, grindžiant ieškinį dėl skundžiamo sprendimo. Ji teigia, kad yra suinteresuota pateikti pranešime apie konkursą nurodytos kalbų vartojimo tvarkos neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, nes atliekant testus galimybė gauti didesnį balų skaičių yra didesnė, jei testai pateikti kandidato gimtąja kalba arba kalba, kurią jis moka taip pat gerai, kaip ir gimtąją. Ieškovė priduria, kad tapo tikrai suinteresuota ginčyti pranešimą apie konkursą tik nuo tada, kai buvo priimtas skundžiamas sprendimas, sukėlęs privalomų teisinių pasekmių, kurios paveikė jos interesus ir pakeitė jos teisinę padėtį.

22 Galiausiai remdamasi pirmiausia 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimu *Glantenay ir kt. / Komisija* (F-23/12 ir F-30/12, EU:F:2013:127, 65 punktas) ieškovė teigia, kad savo ieškiniu siekia užginčyti konkurso organizavimo tvarką, susijusią su „gabumų įvertinimo“ etapu, kaip antai aprašytą pranešime apie konkursą, ir kad šiuo atžvilgiu būtent atrankos komisijos sprendimas individualizavo jos teisinę padėtį ir leido jai aiškiai suprasti, kaip ir kiek yra pažeisti jos interesai. Taigi ieškovė daro išvadą, kad šioje byloje esama glaudaus ryšio tarp skundžiamo sprendimo ir minėtos organizavimo tvarkos, susijusios su „gabumų įvertinimu“, neteisėtumo.

23 Komisija laikosi nuomonės, kad visas šis pagrindas nepriimtinas. Ji teigia, kad ieškovės pateiktą neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą iš tikrųjų reikia aiškinti kaip pranešimo apie konkursą II priedo tiesioginį ginčijimą, atsietą nuo bet kurio atrankos komisijos sprendimo, vykstant konkurso procedūrai priimto dėl ieškovės. Tačiau ieškovė neginčijo pranešimo apie konkursą ir nepateikė dėl jo skundo per Pareigūnų tarnybos nuostatuose nurodytus terminus.

24 Be to, Komisija teigia, jog tam, kad pranešimo apie konkursą neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas būtų priimtinas, bet kuriuo atveju reikia, kad kandidatas įrodytų glaudų ryšį tarp pranešimo apie konkursą tariamo neteisėtumo ir sprendimo nekviesti atlikti testų. Tokio ryšio šioje byloje nėra, nes kalbų vartojimo per konkursą tvarka, kurią ginčija ieškovė, pagrįsta ne skundžiamu sprendimu, o pranešimu apie konkursą. Komisijos nuomone, šį ieškinį reikia laikyti pareikštu dėl pranešimo apie konkursą, taigi perkvalifikuoti ir pripažinti nepriimtinu, nes jis pareikštas praėjus šio pranešimo apskundimo terminui.

25 Reikia nustatyti, ar ieškovė pagrįstai ginčijo su kalbų vartojimo tvarka, nurodyta pranešime apie konkursą, susijusias nuostatas.

26 Pagal suformuotą jurisprudenciją vykstant įdarbinimo procedūrai, t. y. sudėtingai administracinei procedūrai, kurią sudaro vienas po kito priimami sprendimai, konkurso dalyvis gali ieškinyje dėl vėliau priimto akto remtis su juo glaudžiai susijusių ankstesnių aktų neteisėtumu (šiuo klausimu žr. 1995 m. rugpjūčio 11 d. Sprendimo *Komisija / Noonan*, C-448/93 P, EU:C:1995:264, 17 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), pirmiausia pranešimo apie konkursą, kuriuo remiantis priimtas ginčijamas aktas, neteisėtumu (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *BA / Komisija*, F-29/11, EU:F:2012:172, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

27 Tai, kad ieškovas neapskundė pranešimo apie konkursą per nustatytą terminą, nekliudo jam remtis vykstant konkursui padarytais pažeidimais, net jei tokių pažeidimų galėjo kilti iš pranešimo apie konkursą teksto (žr. 2006 m. sausio 31 d. Sprendimo *Giulietti / Komisija*, T-293/03, EU:T:2006:37, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Iš tikrųjų, kaip teisingai teigia ieškovė, remdamasi 2012 m. gruodžio 13 d. Sprendimu *Honnefelder / Komisija* (F-42/11, EU:F:2012:196, 36 punktas) ir 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimu *Glantenay ir kt. / Komisija* (F-23/12 ir F-30/12, EU:F:2013:127, 65 punktas), ieškovas turi teisę ieškinyje dėl atskiro sprendimo, kuriuo atmetama jo kandidatūra, remtis pažeidimais, susijusiais su konkurso organizavimo tvarka, ir jam negali būti priekaištaujama dėl to, kad jis per nustatytą terminą nepateikė skundo ar nepareiškė ieškinio dėl sprendimo, kuriuo patikslinama konkurso organizavimo tvarka (šiuo klausimu žr. 1995 m. rugpjūčio 11 d. Sprendimo *Komisija / Noonan*, C-448/93 P, EU:C:1995:264, 17–19 punktus).

28 Konkrečiau kalbant, jei pagrindas, grindžiamas pranešimo apie konkursą, kuris nebuvo laiku apskųstas, neteisėtumu, yra susijęs su skundžiamo atskiro sprendimo motyvais, pagal jurisprudenciją ieškinys laikomas priimtinu. Iš tikrųjų iš konkurso dalyvio negali būti atimta teisė atsižvelgiant į visus šiuos elementus, įskaitant tuos, kurie buvo apibrėžti pranešime apie konkursą, ginčyti vykdant šiame pranešime nustatytas sąlygas dėl jo priimto atskiro sprendimo pagrįstumą, nes tik šis taikymo sprendimas individualizuoja jo teisinę padėtį ir leidžia jam aiškiai suprasti, kaip ir kiek yra pažeisti jo interesai (žr. 2006 m. sausio 31 d. Sprendimo *Giulietti / Komisija*, T-293/03, EU:T:2006:37, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

29 Priešingai, jei nėra glaudaus ryšio tarp paties skundžiamo sprendimo motyvų ir ieškinio pagrindo, grindžiamo pranešimo apie konkursą, kuris nebuvo laiku apskųstas, neteisėtumu, šį pagrindą reikia pripažinti nepriimtinu taikant su apskundimo terminais susijusias imperatyvias normas, nuo kurių tokiu atveju negalima nukrypti nepažeidžiant teisinio saugumo principo (2006 m. sausio 31 d. Sprendimo *Giulietti / Komisija*, T-293/03, EU:T:2006:37, 42 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2004 m. spalio 26 d. Sprendimo *Falcone / Komisija*, T-207/02, EU:T:2004:315, 22 punktą).

30 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia nustatyti, ar nagrinėjamu atveju yra glaudus ryšys tarp skundžiamo sprendimo motyvų ir ieškinio pagrindo, grindžiamo pranešimo apie konkursą nuostatos, susijusios su kalbų vartojimo tvarka, neteisėtumu.

31 Primintina, kad pranešimo apie konkursą dalies „Ar galiu teikti paraišką?“ skiltyje „Specialieji reikalavimai: kalbos“ buvo nurodyta, jog dėl leidimo dalyvauti konkurse reikalaujama: dėl 1-osios kalbos – mokėti vieną iš 24 oficialiųjų Sąjungos kalbų bent C1 lygiu ir dėl 2-osios kalbos – mokėti anglų, prancūzų arba vokiečių kalbą bent B2 lygiu, patikslinama, kad 2-oji kalba turi skirtis nuo 1-osios kalbos. Be to, šioje pranešimo apie konkursą dalyje buvo nurodyta, kad „antrąja turi būti pasirenkama anglų, prancūzų arba vokiečių kalba“. Pranešimo apie konkursą II priede buvo nurodyta, kad šios kalbos yra pagrindinės Sąjungos institucijų darbo kalbos ir kad, atsižvelgiant į tarnybos interesus, įdarbinti nauji darbuotojai privalo sugebėti dirbti iš karto ir veiksmingai bendrauti bent viena iš šių kalbų atlikdami kasdienius darbus. Šiame pranešimo apie konkursą priede buvo remiamasi 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimu *Italija / Komisija* (C-566/10 P, EU:C:2012:752) ir patikslinta, kad paraiška turi būti parengta viena iš šių kalbų. Minėtame priede taip pat buvo patikslinta, kad kandidatų ir institucijos bendravimo kalba, įskaitant paraiškos parengimą, turi būti vokiečių, anglų arba prancūzų kalba.

32 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad skundžiamas sprendimas visai nėra grindžiamas elementais, susijusiais su pranešime apie konkursą nurodyta kalbų vartojimo tvarka, jis grindžiamas tik nepakankamu balų, skirtų už ieškovės atsakymus į skyriuje „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“ pateiktus klausimus, susijusius su jos profesine veikla konkurso srityje, skaičiumi.

33 Rėmimasis 2014 m. liepos 2 d. Sprendimo *Da Cunha Almeida / Komisija* (F-5/13, EU:F:2014:176) 38 punktu neturi reikšmės. Iš tikrųjų byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, ieškovas buvo suinteresuotas pateikti pranešime apie konkursą nurodytos kalbų vartojimo tvarkos neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, nes atliekant testus galimybė gauti didesnį balų skaičių būtų didesnė, jei testai būtų pateikti kandidato gimtąja kalba arba kalba, kurią jis moka taip pat gerai, kaip ir gimtąją. Konkrečiau kalbant, ieškovas ginčijo nepakankamą balų, skirtų už žodinio mąstymo testą, jo atliktą antrąja kalba, skaičių. Tuo atveju Bendrasis Teismas nusprendė, kad diskriminaciją lėmė pranešime apie konkursą nurodyta kalbų vartojimo tvarka, nes Komisija palankiau vertino kandidatus, geriau mokančius vieną iš trijų kalbų, kurią buvo galima pasirinkti kaip antrąją kalbą, palyginti su kitais kandidatais, kurie, nors atitiko Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytus su kalbų mokėjimu susijusius reikalavimus, vieną iš konkurso kalbų mokėjo ne taip gerai, kaip pirmosios kategorijos kandidatai.

34 Kitaip nei šio sprendimo 33 punkte minėtos bylos atveju, nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos nematyti, kad ieškovės paraiškos atmetimą bent iš dalies lėmė tai, kad ji nepakankamai mokėjo vokiečių kalbą, kurią ji pasirinko iš trijų minėtų kalbų kaip kalbą savo paraiškai parengti.

35 Iš tikrųjų, viena vertus, ieškovė neteigia, kad jai buvo sunku parengti paraišką vokiečių kalba arba kad jai buvo skirta tik 15 balų dėl sunkumų rengiant paraišką šia kalba. Ji tik teigia, kad apskritai kandidatas, kuris negali pasirinkti kalbos, kuria galėtų parengti paraišką, ir yra priverstas, kaip ir ji, vartoti kitą kalbą nei jo gimtoji kalba, neišvengiamai yra diskriminuojamas, palyginti su kandidatais, galinčiais laisvai pasirinkti vieną iš trijų pranešime apie konkursą nurodytų kalbų. Ieškovė nepaaiškina, kaip nagrinėjamu atveju ji nukentėjo dėl to, kad parengė paraišką vokiečių kalba, tik pažymi, kad neatmestina galimybė, jog akivaizdžiai klaidingą atrankos komisijos vertinimą lėmė tai, kad ji turėjo parengti paraišką vokiečių kalba. Šiuo klausimu Komisija teisingai pažymi, kad ieškovė neįrodė, remdamasi konkrečiais duomenimis, kad jei būtų parengusi paraišką graikų kalba, būtų turėjusi galimybę būti pakviesta į vertinimo centrą atlikti testų.

36 Kita vertus, iš ieškovės paraiškos, būtent iš paraiškos formos dalies „Kalbų mokėjimas“, matyti, kad buvo nurodytas labai aukštas vokiečių kalbos mokėjimo lygis – C2, atitinkantis „įgudusio vartotojo“ lygį. Taigi ieškovė pati pripažino, kad puikiai kalba vokiškai. Komisija taip pat pažymėjo – ir jai nebuvo

prieštarauta, – kad ieškovė studijavo Vokietijos universitete ir daugiau kaip keturiolika metų dirbo šioje šalyje. Taigi reikia atmesti ieškovės argumentą, pagal kurį jos paraiškos atmetimą galėjo lemti tai, kad, remiantis pranešimo apie konkursą II priedu, paraiška turėjo būti parengta vokiečių, anglų arba prancūzų kalba.

37 Todėl remiantis principais, primintais šio sprendimo 26–29 punktuose nurodytoje jurisprudencijoje, darytina išvada, kad nėra glaudaus ryšio tarp pranešimo apie konkursą tariamo neteisėtumo ir skundžiamo sprendimo motyvų.

38 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmąjį ieškinio pagrindą reikia pripažinti nepriimtinu.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, grindžiamo akivaizdžiomis klaidomis, kurias tariamai padarė atrankos komisija

39 Ieškovė iš esmės teigia, kad atrankos komisija, skirdama jai balus už atsakymus į skyriuje „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“ pateiktus klausimus, akivaizdžiai suklydo ir kad jei atrankos komisija būtų tinkamai atsižvelgusi į jos patirtį ir kvalifikaciją, ji būtų galėjusi lengvai gauti 18 balų, būtinų siekiant, kad būtų leista atlikti testus vertinimo centre.

40 Iš ieškovės pateiktų rašytinių dokumentų matyti, kad nurodant antrąjį ieškinio pagrindą pateikiami keturi kaltinimai, kurių pirmasis grindžiamas neatsižvelgimu į ieškovės patirtį, įgytą vidaus ligų medicinos srityje, antrasis – neatsižvelgimu į ieškovės patirtį, įgytą gydymo įstaigoje tvarkant administracines bylas ir taikant administracines procedūras, trečiasis – neatsižvelgimu į ieškovės patirtį, įgytą vadovaujant medicinos darbuotojų kolektyvui ir galiausiai ketvirtasis – neatsižvelgimu į ieškovės patirtį, įgytą dirbant tarptautinėje ar daugiakultūrėje įstaigoje.

41 Komisija iš esmės teigia, kad atsižvelgiant į didelę diskreciją, kurią turi konkurso atrankos komisijos, jų vertinimai gali būti laikomi akivaizdžiai klaidingais tik tuo atveju, jeigu ieškovas pateikia įrodymų, galinčių visiškai paneigti jų pagrįstumą. Tačiau ieškovė tik pareiškė savo asmeninį požiūrį į tai, kaip turėjo būti vertinama jos kvalifikacija, o to negalima laikyti pakankamu įrodymu.

42 Pirmiausia pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją konkurso atrankos komisija turi patikrinti, ar kandidatai turi žinių ir profesinės patirties, būtinų siekiant eiti pareigas, nurodytas atitinkamame pranešime apie konkursą. Ji taip pat turi palyginti kandidatų žinias ir gebėjimus tam, kad būtų atrinkti labiausiai tinkantys į numatytas pareigas (žr. 2013 m. balandžio 24 d. Sprendimo *BX / Komisija*, F-88/11, EU:F:2013:51, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

43 Šiomis aplinkybėmis konkurso atrankos komisija turi užtikrinti, kad visi kandidatai būtų vertinami laikantis lygybės ir objektyvumo sąlygų; taip pat svarbu, kad vertinimo kriterijai būtų vienodi ir nuosekliai taikomi visiems kandidatams (2015 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Gioria / Komisija*, F-82/14, EU:F:2015:108, 50 punktas).

44 Konkurso atrankos komisija turi diskreciją vertinti tiek kandidatų įgytos profesinės patirties pobūdį ir trukmę, tiek galimą daugiau ar mažiau glaudų jos ryšį su reikalavimais, nustatytais laisvoms pareigoms (2000 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Carrasco Benítez / Komisija*, T-214/99, EU:T:2000:272, 70 punktas, 2002 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Pujals Gomis / Komisija*, T-332/01, EU:T:2002:289, 40 punktas ir 2006 m. sausio 31 d. Sprendimo *Giulietti / Komisija*, T-293/03, EU:T:2006:37, 65 punktas).

45 Be to, pabrėžtina, kad vykdydamas kandidatų įgytos profesinės patirties vertinimo teisėtumo kontrolę Bendrasis Teismas turi tik patikrinti, ar konkurso atrankos komisija, naudodamasi savo diskrecija, nepadarė akivaizdžios klaidos (šiuo klausimu žr. 1990 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Gonzalez Holguera / Parlamentas*, T-115/89, EU:T:1990:84, 54 punktą ir 1999 m. vasario 11 d. Sprendimo

Mertens / Komisija, T-244/97, EU:T:1999:27, 44 punktą), paneigiančios atrankos komisijos sprendimo pagrįstumą (2013 m. balandžio 24 d. Sprendimo *Demeneix / Komisija*, F-96/12, EU:F:2013:52, 45 punktas).

46 Taip pat pabrėžtina, kad pagal jurisprudenciją (šiuo klausimu žr. 1990 m. birželio 20 d. Sprendimo *Burban / Parlamentas*, T-133/89, EU:T:1990:36, 31 ir 34 punktus ir 2002 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Pujals Gomis / Komisija*, T-332/01, EU:T:2002:289, 41–44 punktus) ieškovas turi pateikti konkurso atrankos komisijai visą informaciją ir dokumentus, kurie, jo manymu, naudingi šiai komisijai nagrinėjant jo paraišką.

47 Todėl nagrinėjamu atveju Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių (OL C 70 A, 2015, p. 1, toliau – Bendrosios taisyklės) 1.3 punkte kandidatų dėmesys buvo atkreiptas į tai, kad siekdami įrodyti, jog turi reikalaujamą profesinę patirtį, jie privalo pateikti patvirtinamuosius dokumentus, kuriuose, be kita ko, nurodytos darbo pradžios ir pabaigos datos, taip pat pareigų pobūdis ir lygmuo. Be to, minėtame punkte dėl konkrečių sąlygų, nustatytų specialistų konkursams, patikslinta, kad studijos, mokymai, stažuotės, praktikos laikotarpiai, moksliniai tyrimai ir profesinė patirtis turi būti išsamiai aprašyti paraiškoje ir įrodyti pridedamais atitinkamais patvirtinamaisiais dokumentais. Bendrųjų taisyklių 2.1.4 ir 2.1.7 punktuose nurodyta, jog tam, kad konkurso atrankos komisija galėtų patikrinti, ar kandidatų kvalifikacija atitinka pranešime apie konkursą nustatytas sąlygas, kandidatai turi pateikti svarbią informaciją apie savo diplomus, profesinę patirtį, motyvaciją dalyvauti konkurse ir Sąjungos oficialiųjų kalbų mokėjimą ir pridėti prie paraiškos patvirtinamuosius dokumentus.

48 Pagal suformuotą jurisprudenciją atrankos komisija, vertindama kandidato profesinės patirties atitiktį pranešime apie konkursą nurodytiems reikalavimams, privalo atsižvelgti tik į informaciją ir dokumentus, kandidato pateiktus patvirtinant savo paraišką. Atrankos komisija neturi prašyti kandidato pateikti papildomų dokumentų (1998 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Jouhki / Komisija*, T-215/97, EU:T:1998:219, 58 punktas ir 2002 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Pujals Gomis / Komisija*, T-332/01, EU:T:2002:289, 43 punktas) arba pati atlikti tyrimų siekdama nustatyti, ar suinteresuotasis asmuo atitinka visas pranešime apie konkursą nustatytas sąlygas (2002 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Pujals Gomis / Komisija*, T-332/01, EU:T:2002:289, 43 punktas).

49 Atsižvelgiant į šiuos principus reikia išnagrinėti ieškovės pateiktų kaltinimų pagrįstumą.

– Dėl pirmojo kaltinimo, grindžiamo neatsižvelgimu į ieškovės profesinę patirtį, įgytą vidaus ligų medicinos srityje

50 Dėl savo profesinės patirties, įgytos vidaus ligų medicinos srityje, ieškovė teigia, kad iš jos paraiškos skyriaus „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“ poskyrio „Profesinė patirtis“ 5 punkto matyti, jog ji turi beveik keturiolikos metų profesinę patirtį, įgytą vidaus ligų medicinos srityje.

51 Visų pirma primintina, kad pranešimo apie konkursą III priedo 6 punkte numatytas balų skyrimas kandidatams, turintiems bent trejų metų profesinę patirtį, įgytą vidaus ligų medicinos srityje.

52 Atrankos komisija nusprendė už tai visai neskirti ieškovei balų, pirmiausia dėl to, kad profesinė patirtis, nurodyta paraiškos 5 punkte, buvo tokia pati, kaip nurodyta paraiškos 3 punkte, susijusiame su profesine patirtimi, įgyta bendrosios medicinos praktikos srityje, už kurią ieškovei buvo skirti 4 balai, t. y. daugiausia galimų balų. Be to, atrankos komisija konstatavo, kad nėra pakankamai papildomos informacijos, leidžiančios daryti išvadą, jog kalbama apie atskirą profesinę veiklą, vykdytą atitinkamu laikotarpiu.

53 Iš pradžių pažymėtina, kad iš ieškovės paraiškos matyti, jog ji neturi keturiolikos metų patirties, įgytos vidaus ligų medicinos srityje.

54 Iš tikrųjų ieškovė nurodo, kad nuo 1998 m. rugsėjo mėn. iki 2005 m. balandžio mėn. dirbo įvairiose medicinos įstaigose kaip „gydytoja, siekdama įgyti vidaus ligų gydytojos specializaciją“. Tačiau vien ši informacija neleido atrankos komisijai manyti, kad ieškovė turi bent trejų metų profesinę patirtį vidaus ligų medicinos srityje. Taigi iš šios informacijos nematyti, kad ieškovė iš tikrųjų ėjo vidaus ligų gydytojo pareigas, kaip antai nurodytas pranešime apie konkursą. Todėl atrankos komisija galėjo manyti, kad šis veiklos laikotarpis negali būti laikomas reikalavimus atitinkančios profesinės patirties laikotarpiu.

55 Dėl laikotarpio nuo 2004 m. birželio mėn. iki 2012 m. birželio mėn. ieškovė nurodo, kad dirbo „skubiosios medicinos pagalbos tarnybos gydytoja ir (arba) budinčia gydytoja“, „gydytoja kardiologijos skyriuje“ ir „gydytoja, einančia vadovo pareigas“. Ši informacija neleidžia manyti, kad šiuo laikotarpiu ieškovės vykdyta veikla buvo susijusi su profesine patirtimi vidaus ligų medicinos srityje, kurios reikalaujama pagal pranešimą apie konkursą.

56 Taigi ieškovės pateikta informacija neleidžia atsižvelgti į šį laikotarpį apskaičiuojant jos profesinės patirties trukmę, kiek tai susiję su punktu, skirtu vidaus ligų medicinai. Iš tikrųjų ieškovė tik bendrai apibūdina savo veiklą per šiuos keturiolika medicinos praktikos metų, išsamiai nepaaiškindama, kas, vykdant šią veiklą, buvo susiję ne su bendrosios medicinos praktika, o su vidaus ligų medicina.

57 Taigi reikia konstatuoti, kad atrankos komisija teisingai nusprendė, jog ieškovė nepateikė pakankamai papildomos informacijos, leidžiančios daryti išvadą, kad paraiškos 5 punkte nurodyta profesinė patirtis nėra ta pati, kaip nurodytoji paraiškos 3 punkte.

58 Pažymėtina, kad atrankos komisija pagrįstai nusprendė, jog šiomis aplinkybėmis ji negali atsižvelgti į tą pačią profesinę veiklą, susijusią su tuo pačiu laikotarpiu, nurodytą dviejuose skirtinguose paraiškos punktuose.

59 Taigi darytina išvada, kad atrankos komisija galėjo, nepadarydama akivaizdžios klaidos, manyti, jog, kalbant apie ieškovės profesinę patirtį, negalima be didžiausio balų, skirtų už profesinę patirtį, įgytą bendrosios medicinos praktikos srityje, skaičiaus skirti papildomų balų už profesinę patirtį, įgytą vidaus ligų medicinos srityje.

60 Todėl antrojo ieškinio pagrindo pirmąjį kaltinimą reikia atmesti.

– Dėl antrojo kaltinimo, grindžiamo neatsižvelgimu į ieškovės profesinę patirtį, įgytą gydymo įstaigoje tvarkant administracines bylas ir taikant administracines procedūras

61 Dėl paraiškos – konkrečiau kalbant, dėl skyriaus „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“ – 10 punkto ieškovė teigia, kad atrankos komisija nepagrįstai neatsižvelgė į jos profesinę patirtį, įgytą gydymo įstaigoje tvarkant administracines bylas ir taikant administracines procedūras.

62 Pirmiausia primintina, kad pranešimo apie konkursą I priedo paskutinėje įtraukoje ir III priedo 11 punkte numatyta skirti kandidatams balus už profesinę patirtį, įgytą gydymo įstaigoje tvarkant administracines bylas ir taikant administracines procedūras.

63 Grįsdama savo teiginį ieškovė tvirtina, kad iš jos paraiškos 10b punkto matyti, jog ji turi daugiau kaip ketverių metų profesinę patirtį, įgytą gydymo įstaigoje tvarkant administracines bylas ir taikant administracines procedūras.

64 Tačiau iš ieškovės paraiškos nematyti, kad ji paraiškos pateikimo metu turėjo atitinkamą profesinę patirtį.

65 Iš tikrųjų paraiškoje ieškovės nurodyta įvairi patirtis, įgyta nuo 2001 m. birželio mėn. iki 2006 m. rugsėjo mėn., susijusi su jos dalyvavimu mokymuose, skirtuose vidaus ligų medicinos srities specialistams rengti, taip pat su darbu skubiosios medicinos pagalbos tarnyboje ir kardiologijos skyriuje, negali būti laikoma atitinkančia reikalaujamą patirtį.

66 Be to, pažymėtina, kad ieškovė savo rašytiniuose dokumentuose nurodo, jog iš jos paraiškos matyti, kad nuo 2014 m. ji dirba kaip nepriklausoma gydytoja, taigi pati tvarko savo bylas ir taiko administracines procedūras, be kita ko, vykstant kasmetiniams darbdavių sveikatos tikrinimams. Tačiau iš ieškovės šiuo atžvilgiu pateiktų patikslinimų matyti, kad kalbama apie paprastas užduotis, neatsiejamas nuo pagrindinės veiklos medicinos srityje. Net darant prielaidą, kad tokie darbai gali būti priskirti pranešime apie konkursą nurodytai sričiai, jie bet kuriuo atveju nesuteikė ieškovei reikalaujamos profesinės patirties šioje srityje.

67 Be to, Komisija teisingai pažymi, kad paraiškos 10 punkte nurodyta profesinė patirtis yra tokia pati, kaip ir nurodyta paraiškos 3 ir 5 punktuose, nes susijusi su tuo pačiu laikotarpiu ir įgyta dirbant pas tuos pačius darbdavius. Taigi į šią patirtį negalėjo būti kaskart atsižvelgiama pagal skirtingus punktus.

68 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad atrankos komisija galėjo, nepadarydama akivaizdžios klaidos, manyti, jog ieškovės profesinė patirtis neatitinka reikalaujamos profesinės patirties, įgytos gydymo įstaigoje tvarkant administracines bylas ir taikant administracines procedūras.

69 Todėl antrojo ieškinio pagrindo antrąjį kaltinimą reikia atmesti.

– Dėl trečiojo kaltinimo, grindžiamo neatsižvelgimu į ieškovės profesinę patirtį, įgytą vadovaujant medicinos darbuotojų kolektyvui

70 Dėl paraiškos – konkrečiau kalbant, dėl skyriaus „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“ – 11 punkto ieškovė teigia, kad paraiškos pateikimo metu turėjo ketverių metų profesinę patirtį, įgytą vadovaujant medicinos darbuotojų kolektyvui.

71 Pirmiausia primintina, kad pranešimo apie konkursą I priedo devintoje įtraukoje ir III priedo 12 punkte nurodyta, kad kandidatams bus skiriami balai už turimą profesinę patirtį, įgytą vadovaujant medicinos darbuotojų kolektyvui.

72 Atrankos komisija nusprendė už tai visai neskirti ieškovei balų, nes jos paraiška nebuvo parengta pakankamai išsamiai, pirmiausia dėl to, kad ji nepatikslino, kokios buvo jos pareigos, už ką ji buvo atsakinga ir kokiems asmenims vadovavo.

73 Tačiau iš ieškovės paraiškos aiškiai matyti, kad jos atsakymai į atitinkamame punkte pateiktus klausimus leido konstatuoti, kad ji turi profesinės patirties, įgytos vadovaujant medicinos darbuotojų kolektyvui. Priešingai, nei teigia Komisija, ieškovė nurodė, kokios buvo jos pareigos, už ką ji buvo atsakinga ir kokiems asmenims vadovavo.

74 Iš tikrųjų, pirma, ieškovė tiksliai nurodė, kad nuo 2008 m. kovo mėn. iki 2012 m. birželio mėn. ėjo *Funktionsoberärztin* pareigas Tryro (Vokietija) Karlo Boromėjaus akušerijos ir ginekologijos klinikoje, taigi šioje ligoninėje užėmė labai atsakingą postą. Antra, ji paaiškino, už ką buvo atsakinga; nurodė, kad šioje ligoninėje vadovavo Širdies stimuliavimo skyriui ir šešis mėnesius dirbo Onkologijos skyriuje. Trečia, atsakydama į klausimą ji tiksliai nurodė, kokiems asmenims vadovavo, pažymėdama, kad tai buvo „gydytojai rezidentai“.

75 Dėl *Funktionsoberärztin* pareigų, kurias ieškovė ėjo nuo 2008 m. kovo mėn. iki 2012 m. birželio mėn. ir kurios, jos teigimu, reiškia „gydytoją, einantį vadovo pareigas“, Komisija, remdamasi Vokietijos moksliniu straipsniu, triplike teigia, kad *Funktionsoberärztin* nereiškia „gydytojo, einančio vadovo

pareigas“ ir kad nėra aiškiai nustatyto užduočių, kurias Vokietijos ligoninėse atlieka *Funktionsoberärztin*, aprašymo. Tačiau perskaičius Komisijos pateiktą straipsnį matyti, kad šias pareigas galima apibrėžti dviem būdais. Viena vertus, *Funktionsoberärztin* gali reikšti konsultantą, kuris dirba prižiūrimas labiau patyrusių gydytojų. Kita vertus, kai kuriose Vokietijos ligoninėse *Funktionsoberärztin* pareigos gali atitikti „vyriausiojo gydytojo“ pareigas, įskaitant visą einant šias pareigas tenkančią atsakomybę. O iš ieškovės pateiktų atsakymų matyti, kad šiuo atveju ji priskirtina veikiau antrajai kategorijai, t. y. laikytina gydytoja, einančia jei ne „vadovo“, tai bent jau grupės vyriausiojo specialisto ar gydytojo, kuriam tenka ypatinga atsakomybė, pareigas.

76 Taigi minėtu laikotarpiu ieškovės vykdyta profesinė veikla atitinka profesinę patirtį, kurios reikalaujama pagal pranešimą apie konkursą. Iš tikrųjų iš šios informacijos matyti, kad ieškovė tuo metu ėjo pareigas, kurios reiškia vadovavimą medicinos darbuotojų kolektyvui ir atitinka nurodytąsias šiame pranešime. Beje, Komisija neginčija nei to, kad ieškovė kontroliavo gydytojų rezidentų veiklą, nei to, kad ji vadovavo Širdies stimuliavimo skyriui, o ginčija tik pareigų, kurias ėjo ieškovė, pavadinimo reikšmę. Be to, nei atrankos komisija, nei EPSO, nei Komisija, atsakyme į prašymą peržiūrėti sprendimą atmesti skundą ir atsiliepime į ieškinį neginčijo pačios *Funktionsoberärztin* apibrėžties.

77 Todėl reikia konstatuoti, kad įvertindama ieškovės atsakymus į skyriaus „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“ 11 punkte pateiktus klausimus, atrankos komisija padarė akivaizdžią klaidą.

78 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad antrojo ieškinio pagrindo trečiąjį kaltinimą reikia pripažinti pagrįstu.

– Dėl ketvirtojo kaltinimo, grindžiamo neatsižvelgimu į ieškovės profesinę patirtį, įgytą dirbant tarptautinėje ar daugiakultūrėje įstaigoje

79 Dėl paraiškos – konkrečiau kalbant, dėl skyriaus „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“ – 12 punkto ieškovė teigia, kad paraiškos pateikimo metu ji turėjo bent trejų metų profesinę patirtį, įgytą dirbant tarptautinėje ar daugiakultūrėje įstaigoje.

80 Pirmiausia patikslintina, kad pranešimo apie konkursą III priedo 13 punkte nurodyta, jog kandidatams bus skiriami balai už turimą bent trejų metų profesinę patirtį, įgytą dirbant tarptautinėje ar daugiakultūrėje įstaigoje vienoje iš šių sričių: darbo medicinos, bendrosios medicinos praktikos, vidaus ligų medicinos, tropinės medicinos, dėl ligos į darbą neatėjusių darbuotojų medicininės kontrolės, visuomenės sveikatos, psichiatrijos arba radiacinės saugos.

81 Atrankos komisija nusprendė už tai visai neskirti ieškovei balų, nes iš jos paraiškos buvo matyti, kad ji dirbo vienkalbėje (vokiečių kalbos) aplinkoje, o to negalima laikyti reikalaujama patirtimi.

82 Iš ieškovės paraiškos matyti, kad ji dirbo budinčia gydytoja, skubiosios medicinos pagalbos tarnybos gydytoja, siekė įgyti specializaciją vidaus ligų medicinos srityje įvairiose Vokietijos medicinos įstaigose, be kita ko, Tryro budinčio gydytojo tarnyboje, Manheimo (Vokietija) universitetinėje ligoninėje ir Vokietijos Raudonojo Kryžiaus draugijoje. Be to, ieškovė patikslina, kad „siekdama įgyti vidaus ligų gydytojos specializaciją [ji] dirb[o] įvairiose Vokietijos ligoninėse tarptautinėje ir daugiakultūrėje aplinkoje“.

83 Ši informacija neleidžia manyti, kad remdamasi šiuo laikotarpiu vykdyta veikla ieškovė gali teigti, jog turi profesinės patirties, įgytos dirbant daugiakultūrėje ir tarptautinėje įstaigoje.

84 Nors ieškinio 52 punkte ieškovė pažymi, kad ji daugelį metų įvairiose Vokietijos ligoninėse dirbo medicinos darbuotojų kolektyvuose tarptautinėje ir daugiakultūrėje aplinkoje, jos paraiškoje tai nėra nurodyta. Be to, net darant prielaidą, kad studijos Vokietijos universitete ir šioje šalyje įgyta profesinė patirtis reiškia patirtį daugiakultūrėje aplinkoje, atsižvelgiant į tai, kad suinteresuotoji yra graikų kilmės, rėmimasis šia patirtimi neleidžia jai teigti, kad ji turi pakankamai profesinės patirties, įgytos

dirbant tarptautinėje įstaigoje, kurios reikalaujama pagal konkurso sąlygas. Kaip pabrėžia Komisija, į kandidatų profesinę patirtį, įgytą nacionalinėse ligoninėse, negalima atsižvelgti, nes ligoninė nereiškia tarptautinės ir daugiakultūrės darbo aplinkos. Bet kuriuo atveju, jeigu ieškovė minėtu laikotarpiu dirbo tarptautinėje įstaigoje, ji turėjo tai nurodyti savo paraiškoje.

85 Dėl laikotarpio, kuriuo ieškovė dirbo Liuksemburgo sveikatos priežiūros centre, reikia pažymėti, kad atrankos komisija nepadarė akivaizdžios klaidos neatsižvelgdama į šią profesinę patirtį, nes ji nebuvo paminėta atsakant į skyriaus „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“ 12 punkte pateiktus klausimus. Šiuo klausimu primintina, kad pagal jurisprudenciją (šiuo klausimu žr. 1990 m. birželio 20 d. Sprendimo *Burban / Parlamentas*, T-133/89, EU:T:1990:36, 31 ir 34 punktus ir 2002 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Pujals Gomis / Komisija*, T-332/01, EU:T:2002:289, 41–44 punktus) konkurse siekiantis dalyvauti kandidatas turi pateikti atrankos komisijai visą informaciją ir dokumentus, kurie, jo manymu, naudingi nagrinėjant jo paraišką. Be to, kaip teisingai pažymi Komisija, Bendrųjų taisyklių 2.4 punkte kandidatų dėmesys atkreipiamas į tai, kad „atranka vykdoma remiantis tik atsakymais į konkrečius klausimus, pateiktais elektroninės paraiškos skiltyje „Gabumai [Gabumų įvertinimas]““. Taigi, atsižvelgiant į tai, matyti, kad ieškovė negali remtis savo profesine patirtimi Liuksemburge kaip tarptautinio ar daugiakultūrio pobūdžio profesinės patirties laikotarpiu, ginčydama atrankos komisijos vertinimą.

86 Darytina išvada, kad atrankos komisija galėjo, nepadarydama akivaizdžios klaidos, manyti, jog ieškovė neturi profesinės patirties, įgytos dirbant tarptautinėje ar daugiakultūrėje įstaigoje, nurodytos pranešime apie konkurse.

87 Todėl antrojo ieškinio pagrindo ketvirtąjį kaltinimą reikia atmesti.

88 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad, kaip matyti išnagrinėjus trečiąjį kaltinimą, įvertindama ieškovės atsakymus į skyriaus „Gabumai [Gabumų įvertinimas]“ 11 punkte pateiktus klausimus, atrankos komisija akivaizdžiai suklydo. Dėl tokios klaidos, padarytos kalbant apie punktą, už kurį kandidatai galėjo gauti daugiausia 8 balus, galėjo būti iškraipytas atrankos komisijos atliktas bendras ieškovės profesinės patirties įvertinimas, kurį atspindi galutinis už visus atsakymus į šiuo atžvilgiu pateiktus klausimus jai skirtas balų skaičius. Iš tikrųjų negalima atmesti tai, kad nesant šios klaidos ieškovė būtų galėjusi pasiekti 18 balų ribą, kuri būtų leidusi pakviesti ją dalyvauti kitame konkurso etape.

89 Todėl antrąjį pagrindą reikia pripažinti pagrįstu, taigi ir panaikinti skundžiamą sprendimą.

Dėl reikalavimo atlyginti žalą

90 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo priteisti iš Komisijos sumokėti 10 000 EUR neturtinei žalai, kurią teigia patyrusi, atlyginti. Komisija atsako, jog, kadangi skundžiamas sprendimas nėra neteisėtas, šį reikalavimą reikia atmesti. Bet kuriuo atveju net darant prielaidą, kad šis sprendimas neteisėtas, jo panaikinimo pakaktų tariamai neturtinei žalai atlyginti.

91 Primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją vien neteisėto akto panaikinimas gali reikšti tinkamą ir iš esmės pakankamą bet kokios neturtinės žalos, kurią galėjo padaryti šis aktas, atlyginimą (2004 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Montalto / Taryba*, T-116/03, EU:T:2004:325, 127 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 1987 m. liepos 9 d. Sprendimo *Hochbaum ir Rawes / Komisija*, 44/85, 77/85, 294/85 ir 295/85, EU:C:1987:348, 22 punktą).

92 Tačiau vien neteisėto akto panaikinimas negali reikšti tinkamo žalos atlyginimo, jei, viena vertus, skundžiamame akte aiškiai neigiamai vertinami ieškovo gebėjimai ir tuo galima jį įžeisti (šiuo klausimu žr. 1990 m. vasario 7 d. Sprendimo *Culin / Komisija*, C-343/87, EU:C:1990:49, 27–29 punktus, 2000 m. kovo 23 d. Sprendimo *Rudolph / Komisija*, T-197/98, EU:T:2000:86, 98 punktą ir 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Cwik / Komisija*, T-155/03, T-157/03 ir T-331/03, EU:T:2005:447, 205 ir

206 punktus) ir, kita vertus, ieškovas įrodo, kad patyrė neturtinę žalą, kuri gali būti atskirta nuo neteisėtumo, dėl kurio panaikinamas aktas, ir kuri negali būti visiškai atlyginta panaikinant tą aktą (2006 m. birželio 6 d. Sprendimo *Girardot / Komisija*, T-10/02, EU:T:2006:148, 131 punktas ir 2009 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Michail / Komisija*, T-49/08 P, EU:T:2009:456, 88 punktas).

93 Viena vertus, nagrinėjamu atveju reikia nustatyti, ar skundžiamame sprendime pateiktas neigiamas vertinimas, galintis įžeisti ieškovę.

94 Pirma, dėl paraiškos 5 punkto, susijusio su ieškovės profesine patirtimi, įgyta vidaus ligų medicinos srityje, atrankos komisija pažymėjo, kad „į tą pačią profesinę patirtį negali būti atsižvelgta du kartus“. Antra, dėl paraiškos 10 punkto, susijusio su ieškovės profesine patirtimi, įgyta gydymo įstaigoje tvarkant administracines bylas ir taikant administracines procedūras, atrankos komisija patikslino, kad „nėra pakankamai informacijos, kuri [jai] leistų <...> nustatyti, kad kalbama apie atskirą profesinę veiklą, vykdytą atitinkamu laikotarpiu“. Trečia, dėl paraiškos 11 punkto atrankos komisija nurodė, kad „pateikta informacija nėra pakankamai išsami“. Galiausiai, ketvirta, dėl paraiškos 12 punkto atrankos komisija buvo tos nuomonės, kad „darbas vienakalbėje (vokiečių kalbos) aplinkoje nelaikytinas atitinkančiu reikalaujamą patirtį“.

95 Taigi net darant prielaidą, kad atrankos komisijos skirtas balas galėjo sukelti ieškovei neteisingumo jausmą, atrankos komisijos sprendime jokia forma nėra pateiktas negatyvus vertinimas, galintis įžeisti ieškovę ar pakenkti jos reputacijai.

96 Todėl šių vertinimų negalima laikyti aiškiai neigiamais, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 92 punkte nurodytą jurisprudenciją.

97 Kita vertus, kalbant apie neturtinę žalą, kuri gali būti atskirta nuo neteisėtumo, dėl kurio panaikinamas aktas, reikia konstatuoti, kad ieškovės patirtą neturtinę žalą tiesiogiai lemia jos neteisėtas pašalinimas iš konkurso. Tai tiesioginė akivaizdžios klaidos, kurią padarė atrankos komisija, pasekmė ir ji nereiškia žalos, kuri gali būti atskirta nuo neteisėtumo, dėl kurio panaikinamas aktas. Bet kuriuo atveju ieškovė nenurodė jokios konkrečios aplinkybės, leidžiančios nustatyti, kad tokia žala gali būti atskirta nuo minėto neteisėtumo.

98 Todėl Bendrasis Teismas yra tos nuomonės, kad bet kokią neturtinę žalą, kurią ieškovė galėjo patirti dėl skundžiamo sprendimo neteisėtumo, tinkamai ir pakankamai atlygina šio sprendimo panaikinimas.

99 Iš to, kad išdėstyta, matyti, kad reikalavimą atlyginti žalą belieka atmesti.

100 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškinį reikia pripažinti pagrįstu tiek, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintas skundžiamas sprendimas, o likusią ieškinio dalį atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

101 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Pagal šio straipsnio 2 dalį, jei byloje yra kelios pralaimėjusios šalys, Bendrasis Teismas sprendžia, kaip turi būti paskirstytos bylinėjimosi išlaidos.

102 Kadangi Komisija iš esmės pralaimėjo bylą, iš jos priteistinos bylinėjimosi išlaidos pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2015 m. rugsėjo 28 d. sprendimą, kuriuo viešojo konkurso EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Liuksemburgo ir Ispros medicinos tarnybų gydytojai (sritis: Liuksemburgo gydytojai) atrankos komisija nusprendė nekviesti PB į Europos personalo atrankos tarnybos (EPSO) vertinimo centrą atlikti atrankos testų.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Gervasoni Madise da Silva Passos

Paskelbta 2017 m. gruodžio 14 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.